

[Aksel Larsen.]

geringen tiltraadte forskellige Ændringsforslag. Derudover ønsker man ikke her at forhandle eller være med til at gennemføre prisfordyrende Foranstaltninger som af Venstre og de Konservative foreslaaet, men der aabnes en Ventil, idet man siger: Vi er naturligvis villige til at forhandle om disse Spørgsmaal i Landstinget, hvor Regeringen i Forvejen har liggende et Par Lovforslag til Behandling, og saa kan det maaske ordnes alt sammen deroppe.

Hvad Venstre angaar, saa har Partiet i den senere Tid slaaet sig til Ridder paa Modstanden mod Planøkonomi. Det fremgaar af Mindretallets Udtalelse her i Betænkningen, det fremgaar af det ærede Medlem Hr. Krag's Tale her og ved andre Lejligheder, og det fremgaar af en Syndflod af Artikler i Venstres Presse, hvor man raser mod Planøkonomien og forlanger den afskaffet, og man gør det paa den morsomme Maade, at man raser mod alle de Foranstaltninger, som Venstre selv har givet sin Velsignelse, først og fremmest Valutacentralen, dernæst de mangfoldige Ordninger, og naar man har raset saadan passende til Vælgernes Tilfredsstillelse og i Haab om derved at fiske nogle Tilhængere, dels fra L. S., dels fra Retsforbundet, maaske ogsaa fra andre Grupper, slaar man om og siger: derpaa forlanger vi en hel Række prisfordyrende og produktionsbegrænsende Ordninger. Men vi savner til Dato Besked fra Venstre paa, hvilken principiel Forskel der er paa de hidtidige Ordninger, der tituleres med Skældsordet Planøkonomi, og de Ordninger, Venstre forlanger gennemført af prisfordyrende Art. For saa vidt hører ikke noget af det til det, man egentlig forstaar ved Planøkonomi, det har jeg ved tidligere Lejligheder paavist her. Man opererer med falske Begreber ganske paa samme Maade, som naar man beskylder Socialdemokratiet for at være et marxistisk Parti. Men altsaa, forudsat at vi nu i denne Debat anerkender Ordet Planøkonomi og betragter det som dækkende over de Foranstaltninger, der hidtil har været gennemført, maa det ogsaa anvendes om de Foranstaltninger, Venstre forlanger gennemført, for Venstre forlanger jo dog, at ved Statens Hjælp skal Prisen hæves paa en Række Produkter og Befolkningen tvangsfordres med de samme Produkter, eller de skal destrueres ved Statsforanstaltning og Produktionen begrænses ved Statsforanstaltning, kort sagt en omfattende Række Indgreb i Erhvervs- og Produktionslivet foranlediget fra Statens Side. Ja, det er principielt nøjagtigt det

samme, som har været den gennemgaaende Linie for den hidtidige Krisepolitik, den, der i allerhøjeste Grad har haft Venstres Velsignelse. Derimod, saa vidt jeg opfatter det, synes de Konservative ikke at have saa forførdelig meget imod Planøkonomi, men de er i øvrigt i alle Hovedsynspunkter enige med Venstre, som erklærer at være Modstander af Planøkonomi, og det er derfor ikke for meget sagt, at man anlægger dette Sprog og bruger disse forskellige Ord i Haab om at gøre Indtryk paa Vælgerne og vinde partipolitisk Fordel, men ikke fordi det har noget som helst med Sagen at gøre, ikke fordi det paa noget som helst Omraade afhjælper Krisen, hjælper Landbruget eller fremmer de foreliggende Sager.

Jeg har, som sagt, ved første Behandling i store Træk sagt min Mening om det foreliggende Lovforslag, som ikke ændres ved de af Regeringspartierne og Regeringen foreslaaede Ændringer, og jeg kan derfor for saa vidt i det store og hele lade det ligge, idet jeg henviser til de Udtalelser, jeg kom med dengang. Den forløbne Tid har ikke gjort os venligere stemt over for Lovforslaget og heller ikke over for de forskellige Afsnit i Lovforslaget eller de forskellige Bestemmelser, som er skadelige for Smaa-kaarsfolk. Vi anser stadig væk ikke dette Lovforslag for at være Løsningen paa Problemet eller Udvejen af Landbrugskrisen, og derfor kan vi ikke glæde Regeringen med nogen særlig varm Tilslutning til det.

Men jeg kan ikke undlade endnu en Gang at fastslaa, at i den Tid dette Lovforslag har ligget i Udvalg, og efter at Venstres og de Konservatives Krav blev bekendt i store Omrids, begyndte den socialdemokratiske Presse en rasende Kampagne mod Prisfordyrerne, mod Brødfordyrerne, og hvad det nu hedder, alt sammen kraftige Ord, som i og for sig ikke var for kraftige, for det var paa sin Plads at advare mod de Planer, der næredes fra Venstres og de Konservatives Side. Men alligevel er det, som naar Ræven sættes til at vogte Gæs, for der er jo med Regeringens Støtte og paa dens Initiativ gennemført en hel Række forskellige prisfordyrende Foranstaltninger. Under denne Debat er Socialministeren, som allerede nævnt under Forhandlingen i Dag, fremkommet med sin Artikel i „Social-Demokraten“, hvori han forlanger nye prisfordyrende Foranstaltninger, hvilket for øvrigt falder i Traad med hans Tale ved Stævnet paa Femmøller. Og Regeringspartiernes Hovedordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, har jo ogsaa her udtrykkelig sagt: Hvis der er noget, saa lad os tale om